

**LIETUVOS BANKAS
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR AB „LIETUVOS DRAUDIMAS“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2024-04-17 Nr. 429-70

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėja) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjos ir AB „Lietuvos draudimas“ (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2023 m. balandžio 26 d. įvyko eismo įvykis, kurio metu susidūrė pareiškėjos vairuojamas automobilis *BMW X3* (valst. Nr. *Duomenys neskelbtini*) ir kito asmens vairuojamas automobilis *Mercedes Benz A160* (valst. Nr. *Duomenys neskelbtini*). Eismo įvykio dalyviai po įvykio užpildė eismo įvykio deklaraciją, joje atsakomybę už eismo įvykį prisiėmė automobilio *Mercedes Benz A160* vairuotojas. Apie įvykį buvo informuotas pastarojo automobilio vairuotojo civilinę atsakomybę įprastine transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartimi apdraudęs draudikas. Gautos informacijos pagrindu buvo pradėtas žalos administravimas.

2023 m. gegužės 29 d. draudiko ekspertas telefonu susisiekė su pareiškėja dėl įvykio aplinkybių patikslinimo. Pokalbio metu pareiškėja nurodė, kad susidūrimo metu suko į dešinėje pusėje buvusią stovėjimo aikštelę. Jos greitis galėjo būti daugiausia 20-30 km/h. Kito asmens pareiškėja nurodė nepažįstanti, susidurti su juo visai neteko.

Tą pačią dieną draudiko ekspertas telefonu susisiekė su automobilio *Mercedes Benz A160* vairuotoju. Pokalbio metu vairuotojas nurodė nepastebėjęs į aikštelę įsukti norėjusios pareiškėjos ir atsitrenkęs į jos automobilio galą. Vairuotojas teigė važiavęs apie 50 km/h greičiu iš paskos pareiškėjos, kuri iki susidūrimo važiavo panašiu greičiu. Ar pareiškėjos automobilis rodė posūkį ir ar stabdė, vairuotojas nurodė nepastebėjęs. Pareiškėjos vairuotojas teigė asmeniškai nepažįstantis, tačiau žinantis, matęs, mokėsis toje pačioje mokykloje, kartu važiudavęs autobusu.

2023 m. birželio 8 d. draudiko ekspertas atliko įvykio aplinkybių tyrimą, kuris buvo reikalingas kilus abejonių dėl eismo įvykio dalyvių nurodytų aplinkybių pagrįstumo, ir parengė Ekspertinę pažymą Nr. *Duomenys neskelbtini* (toliau – Ekspertinė pažyma). Ekspertinėje pažymoje nurodyta, kad buvo įvertinta eismo įvykio deklaracijoje nurodyta informacija, nuotraukose užfiksuoti automobilių apgadinimai, nuotraukos iš įvykio vietos ir vairuotojų pateikti paaiškinimai apie susidūrimo aplinkybes, jų pagrindu atliktas susidūrimo modeliavimas specialia kompiuterine programa *PC-Crash 13.0* ir gauti rezultatai, rodantys, kad automobilių išsidėstymas po susidūrimo neatitiko vairuotojų nurodytų aplinkybių. Draudiko eksperto vertinimu, tiksliausiai vairuotojų nurodomas aplinkybes atitinka situacija, kai į stovintį pareiškėjos automobilį atsitrenkia apie 60 km/h judantis automobilis *Mercedes Benz A160*.

Tą pačią dieną rašytiniu pranešimu draudikas informavo pareiškėją nemokėsiąs draudimo išmokos, nes nustatė, kad automobiliai buvo sugadinti ne natūraliomis, o kitomis aplinkybėmis, neatitinkančiomis tų, kurias nurodė vairuotojai.

Pareiškėja pateikė pretenziją dėl draudiko sprendimo, joje nurodė nesutinkanti su Ekspertinėje pažymoje pateiktu įvykio aplinkybių vertinimu. Pareiškėjos teigimu, Ekspertinės pažymos išvados paremtos tik tuo, kad nesutapo vairuotojų paaiškinimai dėl greičių per eismo įvykį, tačiau ji nežino ir nežinojo, koks tiksliai buvo automobilio greitis susidūrimo metu, nes nežiūrėjo į spidometrą. Anot pareiškėjos, greitis galėjo būti ir 5 km/h, o duodama parodymus greitį ji nurodė „iš galvos“, nes nemanė, kad kažkam kils įtarimų dėl eismo įvykio klastojimo. Pareiškėja taip pat nurodė, kad susidūrimo metu automobilis buvo smarkiai stabdomas, buvo nuspaustas stabdžio pedalas, o tai taip pat galėjo lemti neteisingus eismo įvykio modeliavimo

rezultatus. Be to, ji teigė, jog svarbia aplinkybe laikytina tai, kad ji nepažįsta kitos transporto priemonės vairuotojo. Pareiškėja prašė draudiko pripažinti įvykį draudžiamuoju ir išmokėti 2 720 Eur draudimo išmoką.

Atsiliepime į pareiškėjos kreipimąsi draudikas nurodė neturįs pagrindo keisti priimto sprendimo, nes Ekspertinėje pažymoje nurodytos aplinkybės nebuvo paneigtos. Anot draudiko, įvykis realiai įvyko kitomis aplinkybėmis, nei buvo nurodytos draudikui, o vairuotojų paaiškinimuose nurodytų greičių neatitiktis gautiems modeliavimo rezultatams neatitinka pateisinamos paklaidos. Draudikas taip pat teigė, kad automobiliai patyrė labai didelės apimties sugadinimų, kurie galimi tik tuo atveju, kai automobilių judėjimo greičių skirtumas yra didelis.

Anot draudiko, svarbu įvertinti ir tai, kad pareiškėja teigė kito eismo įvykio dalyvio visiškai nepažįstanti ir su juo nesusidūrusi, tačiau automobilio *Mercedes Benz A160* vairuotojos nurodė, kad žino pareiškėją iš matymo, mokėsi toje pačioje mokykloje, autobusu važiuodavo į mokyklą. Šios aplinkybės, draudiko vertinimu, patvirtina, kad pareiškėjos teiginiai, kad ji kito eismo įvykio dalyvio nepažįsta, nėra teisingi. Be to, anot draudiko, atsižvelgtina ir į tai, kad automobilis *Mercedes Benz A160*, buvusio automobilio savininko teigimu, buvo beveik nevažiuojantis, turėjo problemų su varikliu, o tai, anot draudiko, patvirtina ir atlikta automobilio diagnostika, rodanti variklio darbo sutrikimus.

Draudiko teigimu, nagrinėjamu atveju nėra aišku, kieno neteisėti veiksmai lėmė eismo įvykio atsiradimą. Nenustačius priežastinio ryšio, atitinkamai ir visų civilinės atsakomybės sąlygų, draudikas negali mokėti draudimo išmokos Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų privalomojo draudimo įstatyme (toliau – TPVCPDĮ) nustatyta tvarka.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Įvertinus ginčo šalių pateiktus dokumentus ir paaiškinimus matyti, kad šalių nesutarimai kilo dėl draudiko sprendimo 2023 m. balandžio 26 d. įvykį pripažinti nedraudžiamuoju pagrįstumo.

Siekiant išspręsti tarp šalių kilusį ginčą, būtina įvertinti teisės aktuose įtvirtintus draudimo išmokos mokėjimo pagrindus, įvertinti žalos administravimo metu surinktus duomenis ir nustatyti, ar jie suteikė pakankamą pagrindą priimti skundžiamą draudiko sprendimą.

TPVCPDĮ 3 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad išmoka šio įstatymo nustatyta tvarka mokama dėl nukentėjusiems tretiesiems asmenims padarytos žalos, kai už žalą atsakingiems asmenims valdant ar naudojant transporto priemonę atsiranda civilinė atsakomybė.

Civilinės atsakomybės atsiradimo sąlygas, pagrindus ir bendruosius žalos atlyginimo principus nustato Lietuvos Respublikos civilinis kodeksas. Civilinei atsakomybei taikyti būtina nustatyti šias sąlygas: neteisėtus veiksmus (Civilinio kodekso 6.246 straipsnis), žalą (Civilinio kodekso 6.249 straipsnis), priežastinį ryšį tarp asmens neteisėtų veiksmų ir atsiradusios žalos (Civilinio kodekso 6.247 straipsnis) ir kaltę (Civilinio kodekso 6.248 straipsnis). Turi būti nustatyta visų šių sąlygų visuma, jeigu bent vienos iš civilinės atsakomybės sąlygų nustatyti negalima, civilinė atsakomybė tariamam kaltininkui nekyla.

Pažymėtina, kad draudiko prievolė mokėti draudimo išmoką kyla ne dėl bet kurio įvykio, o tik dėl tokio, dėl kurio atsiranda transporto priemonės valdytojo civilinė atsakomybė (TPVCPDĮ 2 straipsnio 3 dalis, 3 straipsnio 1 dalis, 16 straipsnio 1 dalis). Todėl draudikui pareiga mokėti draudimo išmoką, atlyginančią pareiškėjos automobiliui padarytą žalą, kiltų, jeigu būtų nustatytos visos sąlygos automobilio *Mercedes Benz A160* vairuotojo civilinei atsakomybei kilti, t. y. neteisėti veiksmai, kaltė, nukentėjusio trečiojo asmens patirta žala bei priežastinis ryšys tarp neteisėtų veiksmų ir žalos. Tokios aplinkybės turi būti pagrįstos įrodymais.

Remiantis Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo 98 straipsnio 3 dalies 1 punktu, pažymėtina, kad draudikas neturi teisės išmokėti draudimo išmokos, neįsitikinęs draudžiamojo

įvykio buvimu. Eismo įvykio metu padarytos žalos nustatymo ir išmokos mokėjimo taisyklių¹ (toliau – Taisyklės) 17 punkte draudžiamą įvykio fakto egzistavimas taip pat įvardijamas kaip viena iš būtinų sąlygų, įgyvendinant nukentėjusio trečiojo asmens reikalavimo teisę į draudimo išmokos mokėjimą. Taisyklių 47 punkte nustatyta, kad draudimo išmoka mokama, kai nustatomas atsakingas dėl žalos padarymo asmuo (nesant TPVCAPDĮ nurodytų išimčių), draudžiamą įvykio faktas, aplinkybės ir žalos dydis. Remiantis nurodytomis teisės aktų nuostatomis, darytina išvada, kad draudiko prievolės išmokėti draudimo išmoką pagal teisinį reglamentavimą ir draudimo sutartį atsiradimas siejamas su draudžiamą įvykio fakto nustatymu.

Kartu akcentuotina ir tai, kad Lietuvos Aukščiausiojo Teismo praktikoje konstatuojama, jog transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo santykiuose nustatytos išimties, kada draudikas gali nemokėti draudimo išmokos ar reikalauti ją gražinti, apima du atvejus: 1) jei įvykis yra nedraudžiamasis (TPVCAPDĮ 21 straipsnis); 2) jei atsakingas už žalos padarymą asmuo ar nukentėjęs trečiasis asmuo buvo nesažiningi ir (ar) elgėsi neapdairiai ir nerūpestingai (TPVCAPDĮ 22 straipsnis).²

Kasacinis teismas taip pat yra pabrėžęs, kad, įvykus eismo įvykiui, kuris gali būti pripažintas draudžiamuoju, draudėjui, naudos gavėjui ir (ar) nukentėjusiam trečiajam asmeniui atsiranda pareiga pateikti draudikui visus turimus dokumentus ir informaciją apie draudžiamą įvykio aplinkybes ir pasekmes, būtinus nustatant draudimo išmokos dydį, o draudikas turi pareigą tirti aplinkybes, būtinus draudžiamą įvykio faktui, pasekmėms ir draudimo išmokos dydžiui nustatyti, dėdamas reikiamas pastangas, turi teisę gauti informaciją apie įvykio aplinkybes ir padarinius iš bet kurio asmens (Draudimo įstatymo 98 straipsnis). Nurodyta draudėjo, naudos gavėjo ir (ar) nukentėjusio trečiojo asmens pareiga turi būti vykdoma sąžiningai. Draudėjo, naudos gavėjo ir (ar) nukentėjusio trečiojo asmens pateikta draudikui neteisinga, klaidinanti informacija apie įvykio aplinkybes gali lemti draudiko, šiam ištyrus visą prieinamą informaciją ir aplinkybes, išvadą dėl pareigos mokėti draudimo išmoką nebuvimo.³

Be to, formuojamoje teismų praktikoje konstatuojama, kad draudikas kiekvienoje panašaus pobūdžio byloje neprivalo įrodyti, kad eismo įvykio, kurį nurodo buvus eismo įvykio dalyviai, iš tikrųjų nebuvo, ar įrodyti, kokiomis aplinkybėmis iš tiesų įvyko eismo įvykis. Priešingai, draudikui įrodžius, kad eismo įvykis įvyko kitomis aplinkybėmis, nei teigia nukentėjęs trečiasis asmuo, yra teisinis pagrindas konstatuoti draudžiamą įvykio nebuvimą⁴.

Vadovaujantis kasacinio teismo formuojama teismų praktika, darytina išvada, kad TPVCAPD draudikas turi teisę atsakyti mokėti draudimo išmoką eismo įvykį pripažinęs nedraudžiamuoju, taip pat kai nukentėjęs trečiasis asmuo pateikia klaidinančią informaciją.

Nagrinėjamu atveju draudikas, priimdamas sprendimą, kad įvykis realiai įvyko kitomis aplinkybėmis, nei nurodė vairuotojai, ir kad nustatytų aplinkybių pagrindu nėra galimybės patvirtinti draudžiamą įvykio fakto, iš esmės rėmėsi Ekspertinės pažymos duomenimis.

Ekspertinėje pažymoje nurodyta, kad buvo įvertinta eismo įvykio deklaracijoje nurodyta informacija, automobilių apgadinimų po eismo įvykio nuotraukos ir nuotraukos iš eismo įvykio vietos, vairuotojų pateikti paaiškinimai apie susidūrimo aplinkybes. Draudiko ekspertui specialia kompiuterine programa *PC-Crash 13.0* sumodeliavus įvykį, nustatyta, kad po susidūrimo vairuotojų nurodytomis aplinkybėmis automobilis *BMW X3* turėjo būti nublokštas giliau į stovėjimo aikštelę, o automobilis *Mercedes Benz A160* turėjo sustoti aikštelės pradžioje apsisukęs apie 150–180° kampu pagal laikrodžio rodyklę. Eksperto vertinimu, modeliavimo rezultatai suteikia pagrindą teigti, kad automobiliai buvo sugadinti ne vairuotojų nurodomomis, bet kitomis aplinkybėmis, o tiksliausiai vairuotojų nurodytas aplinkybes atitinka situacija, kai į stovintį *BMW X3* automobilį atsitrenkia apie 60 km/h greičiu judantis automobilis *Mercedes Benz A160*.

Ekspertinėje pažymoje taip pat konstatuojama, kad automobiliai patyrė labai didelės apimties sugadinimų, kurie įmanomi tik tuo atveju, kai automobilių greičių skirtumas yra didelis, ir negalimi, kai greičių skirtumas yra 20–30 km/h. Specialia programa atliktų kinetinės energijos skaičiavimų pagrindu nustatyta, kad nustatytos apimties sugadinimai galėtų atsirasti jei

¹ Patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. birželio 23 d. nutarimu Nr. 795.

² Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2019 m. liepos 5 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-257-1075/2019.

³ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2016 m. gruodžio 22 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-531-701/2016.

⁴ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2016 m. gruodžio 22 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. e3K-3-531-701/2016; Vilniaus apygardos teismo nutartis, 2020 m. sausio 10 d. priimta civilinėje byloje Nr. e2A-21-619/2020.

automobilis *Mercedes Benz A160*, judėdamas 50–60 km/h greičiu, atsitrenktų į stovinį automobilį *BMW X3*.

Remiantis atlikto įvykio aplinkybių tyrimo duomenimis, Ekspertinėje pažymoje konstatuojama, kad labiausiai tikėtina, kad automobilių tarpusavio susidūrimo metu automobilis *BMW X3* kelyje stovėjo, o automobilis *Mercedes Benz A160* į jį trenkėsi apie 60 km/h greičiu, tai prieštarauja vairuotojų nurodytoms aplinkybėms ir neatitinka natūralaus judėjimo kelyje parametrų. Ekspertinėje pažymoje daroma išvada, kad automobiliai susidūrė nenatūraliai ir kitomis aplinkybėmis, nei nurodė automobilių vairuotojai.

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotoje teisės aiškinimo ir taikymo praktikoje konstatuojama, kad konkretūs faktiniai duomenys, gauti ekspertinio tyrimo metu, gali būti atmesti kaip įrodymai, jei manoma, kad jie nepagrįsti, nepatikimi ar turi kitokių trūkumų. Kritiškai vertinti eksperto išvadą ar jos dalį galima tada, kai ekspertizės turinys prieštaringas, išvados neišplaukia iš tyrimo eigos, išvada pateikta neatlikus tyrimo arba jis atliktas neišsamiai ir kitais panašiais atvejais, kai kyla pagrįstų abejonių dėl ekspertinio tyrimo eigos ir rezultatų. Eksperto išvada pripažįstama pakankamu įrodymu, jeigu šios išvados duomenys yra nuoseklūs ir išsamūs. Taip pat, jei eksperto išvada neprieštarauja faktiniams duomenims, gautiems iš tos pačios rūšies ar skirtingų įrodinėjimo priemonių. Eksperto išvada laikoma pagrįsta, jeigu, įvertinus ginčo šalių pateiktą įrodymų visumą, eksperto išvados duomenys leidžia daryti pagrįstą išvadą apie įrodinėjamų faktinių aplinkybių buvimą ar nebuvimą⁵.

Lietuvos bankui pateikti įrodymai patvirtina, kad Ekspertinė pažyma buvo parengta, vadovaujantis įvykio administravimo metu draudiko surinktais įrodymais: eismo įvykio deklaracijos duomenimis, draudiko eksperto surinktais įvykio dalyvių paaiškinimais apie įvykio aplinkybes ir šiuos duomenis įvertinus kartu su turimais įrodymais apie įvykio vietą ir įvykyje dalyvavusių automobilių sugadinimus, patvirtinančius įvykio mechanizmą.

Atsižvelgiant į draudiko atsiliepime nurodytas aplinkybes, kad automobilio stovėjimo būseną iš esmės skiriasi nuo važiuojimo (ir pareiškėja turėjo suvokti, ar susidūrimo metu stovėjo, ar judėjo), pažymėtina, kad kasacinio teismo praktikoje, kurioje buvo vertinta eismo įvykio dalyvių galimybė suvokti jų valdomų transporto priemonių judėjimo greitį prieš eismo įvykį, 15 km/h vairuotojo nurodyto ir eksperto nustatyto automobilio greičio paklaida buvo vertinta kaip galimas vairuotojo sąžiningas suklydimas dėl prieš eismo įvykį buvusio šio vairuotojo valdomos transporto priemonės greičio⁶.

Vis dėlto, atsižvelgiant į vairuotojų galimybę esant stresinei situacijai dėl kilusio eismo įvykio nurodyti savo valdomo automobilio greitį su nedidele paklaida, teismų formuojamoje praktikoje taip pat konstatuojama, kad vairuotojai negalėtų klysti, ar automobilis tiesiog stovėjo gatvėje, ar vos judėjo (iki 5 km/h greičiu), taip sudarydamas kliūtį eismui⁷.

Vadovaujantis teismų formuojama praktika, darytina išvada, kad suklydimas dėl iki įvykio buvusio pareiškėjos automobilio *BMW X3* greičio (apie 20–30 km/h) negali būti pripažįstamas specialių žinių neturinčio, bet teisę vairuoti turinčio asmens protingu ir leidžiamu suklydimu. Nors pareiškėja kreipimėsi į Lietuvos banką teigė, kad orientacinį greitį nurodė „iš galvos“, ir teigė, kad jis galėjo būti ir 5 km/h, ir mažesnis, tačiau tokius subjektyvius kreipimosi motyvus, kurie, be kita ko, prieštarauja įvykio administravimo metu nurodytoms aplinkybėms, Lietuvos bankas vertina kritiškai. Be to, abejonių dėl įvykio aplinkybių natūralumo kelia ir aplinkybė, jog pareiškėja, prieš sukdamą į dešinėje pusėje esančią stovėjimo aikštelę buvo visiškai sustojusi pagrindinio kelio važiuojamojoje dalyje.

Vertinant Ekspertinės pažymos, kaip draudiko sprendimą galinčio pagrįsti įrodymo, objektyvumą, taip pat pažymėtina, kad įvykio dalyvių nurodytų faktinių įvykio aplinkybių ir Ekspertinėje pažymoje nustatytų įvykio aplinkybių skirtumai yra reikšmingai priešingi, atsižvelgiant į įvykio dalyvių nurodytą ir ekspertinio tyrimo metu nustatytą įvykio mechanizmą⁸.

Svarbu ir tai, kad nors įvykio dalyviai neturi specialių žinių, reikalingų tiksliai kvalifikuoti eismo įvykio aplinkybes, tačiau tai nepaneigia vidutinių gebėjimų asmens galimybės paaiškinti ir

⁵ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015 m. birželio 17 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-386-469/2015.

⁶ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2017 m. gruodžio 21 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-462-695/2017.

⁷ Vilniaus apygardos teismo 2017 m. balandžio 18 d. sprendimas, priimtas civilinėje byloje Nr. 2A-367-258/2017.

⁸ Kaip minėta, Ekspertinėje pažymoje nurodyta, kad pareiškėjos valdomas automobilis po transporto priemonių susidūrimo vairuotojų nurodytomis aplinkybėmis turėjo būti nublokštas giliau į stovėjimo aikštelę, o automobilis *Mercedes Benz A160* turėjo sustoti aikštelės pradžioje apsisukęs apie 150–180° kampu pagal laikrodžio rodyklę, tačiau iš pateiktų nuotraukų eismo įvykio vietoje matyti, kad pareiškėjos automobilis sustojo pasisukęs 180° kampu į aikštelę, o automobilis *Mercedes Benz A160* sustojo nuriedėjęs tiesiai pagrindiniu keliu, kuriuo ir važiuojo prieš susidūrimą.

nurodyti esmines eismo įvykio aplinkybes, t. y. eismo įvykio mechanizmą ir automobilių padėtis po eismo įvykio. Nagrinėjamu atveju pareiškėjos ir kito eismo įvykio dalyvio paaiškinimai apie eismo įvykio situaciją ir automobilių padėtis po susidūrimo negali būti vertinami kaip pateisinami objektyviai ir nežymia paklaida, kurios nebūtų galima objektyviai atsiminti ar įvertinti neturint ekspertinės kompetencijos.

Ekspertinę pažymą parengęs specialistas turi specialių žinių, reikalingų eismo įvykio aplinkybių tyrimui. Tai yra nuolatinė ir įprasta jo veiklos dalis. Įvertinus Ekspertinėje pažymoje nurodytus duomenis apie atliktą ekspertinį tyrimą ir draudiko surinktos informacijos, kurios pagrindu buvo parengtos ekspertinės išvados, pobūdį, nebuvo nustatyta kasacinio teismo suformuotuose paaiškinimuose nurodytų ekspertinio tyrimo metu gautų faktinių duomenų, kaip įrodymo, atmetimo pagrindų.

Nagrinėjamu atveju objektyvių duomenų, leidžiančių abejoti Ekspertinės pažymos duomenų pagrįstumu, Lietuvos bankui taip pat nebuvo pateikta. Pareiškėja duomenis, kad įvykis įvyko įprastomis aplinkybėmis, iš esmės grindžia tik subjektyvia savo nuomone. Taigi, vadovaujantis Lietuvos bankui pateiktų įrodymų visumos vertinimu, darytina išvada, kad Ekspertinės pažymos, kuri buvo parengta įvykio administravimo metu surinktų įrodymų pagrindu, duomenys nebuvo nuginkčyti objektyviais įrodymais.

Atsižvelgiant į tai, pažymėtina, kad ekspertinio tyrimo pagrindu parengta Ekspertinė pažyma yra pripažintina pakankamu įrodymu, patvirtinančiu, kad draudikui buvo suteikta klaidinanti informacija apie įvykio aplinkybes. Draudėjui ir nukentėjusiam trečiajam asmeniui pažeidus įstatyme nustatytą pareigą draudikui suteikti visą teisingą informaciją apie esmines įvykio aplinkybes, draudikas neturi galimybės nustatyti visų apdraustojo asmens (šiuo atveju – automobilio *Mercedes Benz A160* vairuotojo) civilinės atsakomybės sąlygų (Civilinio kodekso 6.246–6.249 straipsniai) ir įvertinti, dėl kurio vairuotojo neteisėtų veiksmų ir kokiomis aplinkybėmis įvyko eismo įvykis.

Apibendrinant Lietuvos banko nustatytas aplinkybes, darytina išvada, kad draudikas, vadovaudamasis įvykio administravimo metu surinktais įrodymais, priėmė pagrįstą sprendimą atsisakyti pareiškėjai dėl įvykio mokėti draudimo išmoką. Taigi, pareiškėjos keliamas reikalavimas įvykį pripažinti draudžiamuoju ir išmokėti draudimo išmoką, atlyginančią automobiliui *BMW X3* padarytą žalą, yra atmestinas kaip nepagrįstas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjos X. X. reikalavimus.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis